

Ročník 1975

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 11

Vydána dne 29. dubna 1975

Cena Kčs 2,—

OBSAH:

36. Zákon České národní rady o pokutách za porušování právních předpisů o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek
 37. Usnesení předsednictva Federálního shromáždění Československé socialistické republiky o vyhlášení doplňovacích voleb ve volebním obvodu č. 121 pro volby do Sněmovny národů a ve volebním obvodu č. 41 pro volby do Sněmovny lidu Federálního shromáždění Československé socialistické republiky
 38. Usnesení předsednictva Slovenské národní rady o vyhlášení doplňovacích voleb do Slovenské národní rady ve volebním obvodě č. 93 — Hnúšťa-Likier
 39. Usnesení předsednictva Slovenské národní rady o vyhlášení doplňovacích voleb do Východoslovenského krajského národního výboru ve volebních obvodech č. 82 — Plaveč, okres Stará Ľubovňa a č. 94 — Spišská Nová Ves II, okres Spišská Nová Ves
 40. Zásady k zajištění kontroly v národním hospodářství a ve státní správě České socialistické republiky, schválené usnesením vlády České socialistické republiky ze dne 26. března 1975 č. 60
 41. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky o zrušení vízové povinnosti
 42. Vyhláška Ústřední rady odborů o projednávání a rozhodování pracovních sporů rozhodčími komisemi
 43. Vyhláška Ústřední rady odborů, kterou se vydávají směrnice o pravomocích odborových orgánů v souvislosti s organizací výrobních hospodářských jednotek a jejich statuty, schválené usnesením předsednictva ÚRO ze dne 5. února 1975
 44. Redakční sdělení o opravě tiskových chyb
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

36

Z Á K O N

České národní rady

ze dne 17. dubna 1975

o pokutách za porušování právních předpisů o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

Organizace jsou povinny činit v rozsahu své působnosti opatření potřebná k vytváření a ochraně zdravých životních podmínek a zdravého způsobu života a práce (dále jen „zdravé životní podmínky“) a předcházet tak škodám na zdraví a majetku občanů a národohospodářským škodám. K plnění těchto povinností má napomáhat i ukládání pokut organizacím a jejich pracovníkům podle tohoto zákona.

§ 2

Podmínky ukládání pokut

(1) Pokuta se uloží organizaci, jestliže nesplní povinnost stanovenou právními předpisy o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek¹⁾ nebo neprovede opatření uložené podle těchto právních předpisů, které upravují

- a) péči o zdravé životní prostředí, o zdravotní nezávadnost poživatin a předmětů běžného užívání, o zdravý vývoj dětí a dorostu a o příznivé působení pracovního prostředí a práce na zdraví pracujících,
- b) ochranu zdraví při zacházení s jedy a jinými látkami škodlivými zdraví,
- c) ochranu zdraví před ionizujícím zářením,
- d) ochranu proti přenosným nemocem a
- e) ochranu přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů.

(2) Pokuta se uloží též pracovníkovi organizace, který zavinil, že tato organizace nesplnila povinnost nebo neprovedla opatření podle odstavce 1, nejde-li o trestný čin nebo přečin.

(3) Uložením pokuty podle odstavců 1 a 2 zůstává nedotčena odpovědnost organizace i odpovědnost pracovníků organizace²⁾ podle předpisů o náhradě škody.

(4) Byla-li pracovníkovi organizace uložena pokuta podle odstavce 2, nelze mu z téhož důvodu uložit pokutu podle jiných právních předpisů.

§ 3

Výše pokuty

(1) Organizaci se uloží pokuta až do výše 100 000 Kčs a pracovníku organizace až do výše rovnající se trojnásobku jeho průměrného měsíčního výdělku;³⁾ přitom se přihlíží zejména k míře ohrožení zdravých životních podmínek, k rozsahu škodlivých následků a k tomu, zda organizace již v minulosti ohrozila zdravé životní podmínky.

(2) V rozhodnutí o uložení pokuty organizaci se určí i lhůta, ve které má odstranit nedostatky. Jestliže v této lhůtě organizace nedostatky neodstraní, uloží se jí další pokuta až do výše dvojnásobku pokuty uložené podle odstavce 1.

§ 4

Ukládání pokut

(1) Pokuty ukládají okresní národní výbory a jim na roveň postavené národní výbory (dále jen „okresní národní výbory“). Řízení⁴⁾ se zahajuje z podnětu orgánů hygienické služby a pokud jde o ochranu přírodních léčebných lázní a přírodních léčivých zdrojů, z podnětu Českého inspektorátu lázní a zřídels.

(2) Pokutu lze uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy se příslušný okresní národní výbor dozvěděl o tom, že organizace nesplnila povinnost nebo neprovedla opatření uvedené v § 2 odst. 1, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy se měla povinnost splnit nebo opatření provést.

1) Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a předpisy vydané k jeho provedení v oblasti péče o vytváření a ochranu zdravých životních podmínek.

2) § 172 a násl. zákoníku práce.

3) § 275 zákoníku práce.

4) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení.

§ 5

Placení pokut

(1) Pokuta se platí okresnímu národnímu výboru, který ji uložil.

(2) Pokuta je splatná do 15 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci. Organizace je povinna zaplatit za každý den prodlení penále ve výši jednoho promile z nezaplacené částky.

§ 6

Odklad placení, snížení a prominutí pokut

(1) Okresní národní výbor, který pokutu uložil, může povolit odklad placení pokuty, popřípadě její placení ve splátkách, její snížení nebo prominutí.

(2) Odklad placení pokuty anebo její placení ve splátkách lze povolit

- a) organizaci, jestliže vznikly okolnosti, které znemožňují okamžité zaplacení pokuty,
- b) pracovníku, jestliže bez svého zavinění nemůže zaplatit pokutu v době její splatnosti a její okamžité vymáhání by bylo pro něj příliš tvrdé.

(3) Snížení nebo prominutí pokuty lze povolit, jestliže vznikly mimořádné okolnosti, pro něž by se zaplacení pokuty projevilo jako nepřiměřená tvrdost. Snížení nebo prominutí pokuty uložené organizaci lze vázat na podmínku, že organizace provede ve stanovené lhůtě další opatření ke zlepšení péče o zdravé životní podmínky. Jestliže organizace stanovenou podmínku nesplní, je povinna zaplatit pokutu včetně penále z prodlení.

(4) Proti rozhodnutí o žádosti o odklad placení pokuty, o její placení ve splátkách, o snížení, popřípadě o prominutí pokuty se nelze odvolat;

rozhodnutí nelze přezkoumat ani v rámci obnovy řízení ani mimo odvolací řízení.

§ 7

Použití výnosu pokut

(1) Pokuty jsou příjmem okresních národních výborů. Výnosu pokut se použije k financování zařízení a opatření sloužících ke zlepšení péče o vytváření a ochranu zdravých životních podmínek, popřípadě k financování činností, kterými se předchází nedostatkům v této péči.

(2) Z výnosu pokut mohou okresní národní výbory k účelům uvedeným v odstavci 1 poskytnout socialistickým organizacím na jejich žádost příspěvek, jestliže nemohou potřebná zařízení nebo opatření provést ze svých prostředků. Příspěvek nelze poskytnout na zařízení nebo opatření běžné povahy, která má organizace zajišťovat z vlastních prostředků.

§ 8

Vztah k jiným předpisům

Ustanovení tohoto zákona se nevztahují na případy, kdy lze organizaci nebo pracovníkovi organizace uložit pokutu podle předpisů o vodním hospodářství, o opatřeních proti znečišťování ovzduší, o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, o dozoru státní báňské správy, o využití nerostného bohatství a podle zákoníku práce.⁵⁾

§ 9

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1975.

Erban v. r.

Korčák v. r.

⁵⁾ Nařízení vlády ČSR č. 26/1975 Sb., o pokutách za porušení povinností stanovených na úseku vodního hospodářství, zákon č. 35/1967 Sb., o opatřeních proti znečišťování ovzduší, zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, zákon České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy, § 47 odst. 1 písm. b) zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství, a § 270a zákoníku práce.

37**USNESENÍ**

předsednictva Federálního shromáždění Československé socialistické republiky

ze dne 22. dubna 1975

**o vyhlášení doplňovacích voleb ve volebním obvodu č. 121 pro volby do Sněmovny národů
a ve volebním obvodu č. 41 pro volby do Sněmovny lidu Federálního shromáždění
Československé socialistické republiky**

Předsednictvo Federálního shromáždění vyhláší podle čl. 59 ústavního zákona o československé federaci a podle § 50 zákona č. 44/1971 Sb., o volbách do Federálního shromáždění, doplňovací volby ve volebním obvodu č. 121 pro volby do Sněmovny národů a ve volebním obvodu č. 41 pro volby do Sněmovny lidu Federálního shromáždění na sobotu dne 14. června 1975.

Indra v. r.

38**USNESENÍ**

předsednictva Slovenské národní rady

ze dne 14. dubna 1975

**o vyhlášení doplňovacích voleb do Slovenské národní rady
ve volebním obvodě č. 93 — Hnúšťa-Likier**

Předsednictvo Slovenské národní rady

podle čl. 122 odst. 2 ústavního zákona o československé federaci a podle § 49 odst. 1 zákona Slovenské národní rady č. 55/1971 Sb., o volbách do Slovenské národní rady, vyhláší doplňovací volby do Slovenské národní rady ve volebním obvodě č. 93 — Hnúšťa-Likier a stanoví den jejich konání na sobotu dne 14. června 1975.

Štencel v. r.

39

USNESENÍ

předsednictva Slovenské národní rady

ze dne 22. dubna 1975

o vyhlášení doplňovacích voleb do Východoslovenského krajského národního výboru ve volebních obvodech č. 82 — Plaveč, okres Stará Ľubovňa a č. 94 — Spišská Nová Ves II, okres Spišská Nová Ves

Předsednictvo Slovenské národní rady

podle § 50 odst. 1 zákona SNR č. 56/1971 Sb., o volbách do národních výborů v Slovenské socialistické republice, vyhlašuje doplňovací volby do Východoslovenského krajského národního výboru ve volebních obvodech č. 82 — Plaveč, okres Stará Ľubovňa a č. 94 — Spišská Nová Ves II, okres Spišská Nová Ves a stanoví den jejich konání na sobotu dne 21. června 1975.

Štencel v. r.

40

ZÁŠADY

k zajištění kontroly v národním hospodářství a ve státní správě České socialistické republiky, schválené usnesením vlády České socialistické republiky ze dne 26. března 1975 č. 60

V dalším upevňování a rozvíjení socialistické společnosti a zabezpečování stále náročnějších úkolů rozvoje národního hospodářství a státní správy je základním činitelem zdokonalování plánovitého řízení na všech stupních.

Součástí plánovitého řízení je kontrola vykonávaná státními a hospodářskými orgány a organizacemi, pracujícími a jejich organizacemi. Zdokonalování kontroly patří k soustavnému úsilí o racionalizaci řízení a musí být záležitostí nejen všech řídicích orgánů, vedoucích pracovníků a kvalifikovaného aparátu, ale stále více věcí všech pracujících.

Zaměření kontroly jako součásti řízení vychází ze směrnic a usnesení Komunistické strany Československa a přispívá k jejich naplnění. Působí na společensko-politické a ekonomické stránky řízených procesů s cílem napomáhat realizaci hospo-

dářské politiky strany v jednotlivých odvětvích národního hospodářství.

K obsahu aktivní úlohy kontroly patří nejen ochrana dosaženého stupně vývoje, ale především působení na další zdokonalování řízení a uspokojování potřeb společnosti. K zabezpečení kontroly jako součásti řídicí činnosti v národním hospodářství a ve státní správě se vydávají tyto zásady:

I. Základní ustanovení

1. Kontrola je důležitou společenskou činností, která zjišťuje ve všech fázích řízení, jak byly uložené úkoly splněny a pomáhá k tomu, aby pro jejich plnění byly včas vytvářeny potřebné předpoklady. Běžná kontrola plnění uložených úkolů nebo provádění určité činnosti ovlivňuje jejich další průběh žádoucím směrem.

Vedoucí pracovníci na všech stupních řízení jsou proto povinni zabezpečit na svém úseku činnosti, v podřízených organizacích nebo útvech ucelený systém kontroly, vytvářet podmínky pro její provádění a využívat poznatků pro správné rozhodování.

2. Kontrola je vykonávána soustavně a včas, aby umožňovala účinně reagovat na nepříznivý vývoj a nedostatky, pohotově odstraňovat jejich příčiny, zabráňovat jejich opakování a výchovně působit na zvyšování vědomí odpovědnosti pracovníků za správné plnění úkolů.

3. Kontrola se provádí cílevědomě, plánovitě, koordinovaně a hospodárně a navazuje na výsledky dřívějších kontrolních akcí, aby si ověřila plnění opatření přijatých na jejich základě a varovala se neúčelných nebo duplicitních zásahů.

Pracovníci provádějící kontrolu odpovídají za to, že jejich zjištění budou objektivní a průkazná a s nedostatky budou odhalovány i jejich příčiny a osoby odpovědné za jejich vznik nebo trvání. Tím vytvářejí předpoklady, aby byla provedena konkrétní a adresná opatření ke zjednání nápravy a aby při zjištění škodlivých následků, zejména újmy na společenských zájmech nebo vztazích, majetkových a jiných škod a ztrát byly uplatněny přiměřené kárné, hmotné nebo trestní důsledky vůči odpovědným osobám, popř. důsledky z odpovědnosti organizací. Při výkonu kontroly nepřehlíží ani klady v činnosti kontrolované organizace a jejich pracovníků, dbají o jejich vhodné využití.

4. Pracovníci provádějící kontrolu jsou povinni informovat stranické orgány v organizacích, ve kterých je kontrolní akce prováděna, a územní stranické orgány o jejím zaměření, o zjištěných nedostatcích, jejich příčinách a o jednání pracovníků odpovědných za jejich vznik nebo trvání.

5. Pod vedením stranických orgánů a ve spolupráci s orgány Revolučního odborového hnutí je nutno zabezpečovat zvyšování účasti pracujících na provádění kontroly a rozvíjet formy jejich zapojování. Na zabezpečování těchto úkolů se podílejí též orgány Socialistického svazu mládeže a ostatních společenských organizací. Tak bude posilován zájem, aktivita a úsilí pracujících o optimální využívání prostředků pro rozvoj společnosti a národního hospodářství. Budou vychovávaní k nesmiřitelnosti s nepořádky, nehospodárností, nekázní a neodpovědností. Přispěje se tím k dalšímu rozvíjení socialistické demokracie.

6. Orgán, který provedl prověrku nebo revizi, je povinen zanechat v kontrolované organizaci záznam o jejich výsledku.

II. Povinnosti vedoucích pracovníků při organizování a provádění kontroly

7. Vedoucí pracovníci jsou povinni jako součást své řídicí práce zabezpečovat a provádět kon-

trolu plnění zákonů, nařízení vlád a jiných obecně závazných právních předpisů, směrnic a příkazů nadřízených orgánů, vnitřních norem organizace a svých příkazů a rozhodnutí.

8. Vedoucí orgánů a organizací jsou povinni vytvářet předpoklady pro řádně fungující systém kontroly a zajišťovat její soustavný výkon

- uvnitř organizační jednotky ve vztahu ke všem jejím složkám a útvarům,
- ve vztahu k nižším orgánům a podřízeným organizacím.

Tato kontrola je prováděna jako soustavná činnost, kterou vykonávají

- a) v rozsahu své pravomoci a odpovědnosti vedoucí pracovníci na jednotlivých stupních řízení podle zásady „kdo řídí — kontroluje“,
- b) odborné útvary,
- c) kontrolní útvary.

9. Vedoucí pracovníci vykonávají kontrolu v rámci své pravomoci osobně, využíváním informačních systémů a prostřednictvím odborných útvarů jim podřízených, vedoucí orgánů a organizací také odbornými útvary a kontrolními útvary. Provádění kontroly odbornými útvary a kontrolními útvary je však nezabavuje odpovědnosti za zajištění včasného a správného provádění kontroly, zejména za využívání jejich výsledků při řízení.

10. Při provádění kontroly podle zásady „kdo řídí — kontroluje“ jsou vedoucí pracovníci povinni se osobně přesvědčovat též o správnosti svých příkazů a rozhodnutí; přitom zpravidla kontrolují stav plnění úkolů přímo na pracovištích a podle potřeby doplňují nebo upravují své příkazy tak, aby bylo zabezpečeno jejich správné plnění. O závažných překážkách, které vedoucí pracovník sám odstranit nemůže, neprodleně vyrozumí bezprostředně nadřízeného pracovníka, který je povinen zjednat nápravu.

11. Vedoucí pracovníci jsou povinni vytvářet v součinnosti s příslušnými orgány Komunistické strany Československa, Revolučního odborového hnutí a Socialistického svazu mládeže předpoklady pro aktivní účast pracujících na kontrole. Umožňují jim podle povahy věci účast na výkonu kontroly, v účelném rozsahu je seznamují s výsledky kontroly (např. projednáním zjištěných nedostatků a přijatých opatření k nápravě na schůzích, výrobních poradách apod.). Odpovědně posuzují a realizují jejich správné podněty k odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin.

12. Vedoucí pracovníci vycházejí při provádění kontroly především z vlastních poznatků. Využívají při ní dále zejména

- a) údajů soustavy sociálně ekonomických, plánovacích a vědeckotechnických informací,
- b) vyžádaných zpráv, hlášení a rozborů o plnění uložených úkolů,

- c) návrhů, podnětů a stížností občanů a organizací, jakož i námětů na provedení kontroly, podaných jim pracujícími organizace,
- d) zjištění a poznatků kontrolního útvaru a příslušných odborných útvarů,
- e) zjištění vnějších kontrolních orgánů,
- f) zpráv a rozborů nadřízených orgánů, rozhodnutí a upozornění orgánů hospodářské arbitráže, prokuratury, soudů a orgánů Sboru národní bezpečnosti,
- g) poznatků a zkušeností odborových orgánů při uplatňování společenské kontroly, zejména z oblasti pracovně právní, ochrany a bezpečnosti práce, závodního stravování apod.

Přihlízejí k zjištěním a závěrům, vyplývajícím z uplatňování práva kontroly stranické organizace, společenské kontroly Revolučního odborového hnutí a z kontrolní aktivity Socialistického svazu mládeže.

13. Vedoucí pracovníci jsou povinni poskytovat pracovníkům pověřeným kontrolou veškerou pomoc, zejména umožnit jim vstup do kontrolovaných objektů, v určených lhůtách jim předložit vyžádané písemnosti a jiné materiály, podávat požadované ústní i písemné informace o zjišťovaných skutečnostech — pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak¹⁾ — i vysvětlení svého osobního vztahu k příčinám zjištěných závad a projednat s nimi výsledky kontroly. Požadovanou součinnost jsou povinni zajistit i u podřízených pracovníků. Nesplnění těchto povinností se posuzuje jako porušení pracovní kázně.

14. Vedoucí pracovníci jsou povinni využívat výsledků kontroly zejména k

- a) neprodlenému a důslednému odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin. Pokud příčiny spočívají v nesprávné činnosti nadřízeného orgánu, sdělí to za účelem zjednání nápravy jeho vedoucímu vedoucí orgánu nebo organizace,
- b) zlepšení řídicí činnosti v organizační jednotce i v podřízených organizacích,
- c) bezodkladnému vyvozování důsledků z porušení pracovních povinností, včetně včasného uplatnění nároků na náhradu škod, za které podřízení pracovníci odpovídají,
- d) soustavnému rozvíjení účinných forem aktivní účasti pracujících na kontrole činnosti organizační jednotky, zvláště na kontrole plnění opatření k nápravě.

III. Povinnosti odborných útvarů při provádění kontroly

15. Odborné útvary provádějí kontrolu

- a) ve vztahu k jim podřízeným organizačním složkám,

- b) ve vztahu k útvarům organizace, popř. k útvarům organizace podřízené, jejichž činnost usměrňují metodicky nebo podle pokynu vedoucího pracovníka jim nadřízeného nebo vedoucího organizace,

- c) v rámci účasti na kontrolních akcích prováděných kontrolními útvary.

Součástí kontrolní činnosti odborných útvarů je soustavná kontrola hospodaření, při níž jsou hodnoceny zejména výsledky docílené v porovnání s vynaloženými prostředky a správnost, věrohodnost a průkaznost sociálně ekonomických informací.

IV. Postavení a úloha kontrolních útvarů

16. Kontrolní útvary se zřizují podle rozsahu problematiky jako odbory nebo samostatná oddělení. Jsou podřízeny vedoucím organizačních jednotek.

Jde-li o organizační jednotky, kde by zřízení odborného kontrolního útvaru nebylo účelné, musí být určen pracovník, který bude zajišťovat zvláštní kontrolní potřeby.

17. Kontrolní útvary musí být kádrově vybaveny tak, aby mohly řádně plnit stanovené úkoly. Vedoucího kontrolního útvaru do funkce ustanovuje a jí zprošťuje vedoucí organizační jednotky.

18. Kontrolní útvary

- a) organizují a provádějí tematické prověrky, revize, periodické revize hospodaření a operativní šetření,
- b) provádějí prověrky a revize v nezbytných případech vyžádané prokurátory nebo orgány Sboru národní bezpečnosti, popř. v dohodnutém rozsahu i prověrky a revize vyžádané jinými orgány od vedoucích organizačních jednotek,
- c) prošetřují stížnosti, jejichž vyřízením byly pověřeny; poznatků ze stížností využívají při přípravě kontrolních akcí,
- d) provádějí koordinaci kontrolní činnosti ve vztahu ke kontrolním útvarům podřízených orgánů a organizací i ve vztahu k jiným útvarům orgánu nebo organizace, kterým také poskytují metodickou pomoc,
- e) metodicky řídí činnost kontrolních útvarů podřízených orgánů a organizací, vyhodnocují výsledky jejich práce a organizují akce ke zvyšování kvalifikace kontrolních pracovníků,
- f) vyžadují na základě rozhodnutí vedoucího orgánu nebo organizace k výkonu kontroly součinnost pracovníků z jiných odborných útvarů orgánu nebo organizace,
- g) po dohodě s vedoucími pracovníky a v součinnosti s příslušnými orgány Komunistické strany Československa, Revolučního odborového hnutí

¹⁾ Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, a navazující předpisy.

a Socialistického svazu mládeže zapojují zejména na nižších článcích řízení do kontrolní činnosti i ostatní pracující organizace. Využívají jejich podnětů a zkušeností v přípravě, při vlastním výkonu kontrolních akcí a především při realizaci a kontrole plnění opatření k nápravě.

19. Působnost a oprávnění kontrolních útvarů podrobněji upravují vnitřní předpisy, vydané vedoucím organizační jednotky.

Při výkonu kontroly postupují podle obecně závazných právních předpisů pro odbornou kontrolní činnost.

20. Kontrolní útvary pracují podle plánů, které schvalují vedoucí organizačních jednotek. Jim také předkládají svá zjištění a podklady pro návrh potřebných opatření k nápravě a k uplatnění odpovědnosti příslušných pracovníků, popř. i podřízených organizací.

21. Vedoucí organizačních jednotek hodnotí činnost kontrolních útvarů v rámci ročních rozborů hospodaření.

22. Kontrolní útvary spolupracují s orgány lidové kontroly při zajišťování vzájemné koordinace kontrolní činnosti, v dohodnutém rozsahu se zúčastňují jejich kontrolních akcí, využívají kontrol jimi prováděných při zaměřování své kontrolní činnosti a spolupracují při kontrole plnění opatření k nápravě, přijatých na základě výsledků jejich kontrol. Zejména úzce spolupracují se závodními komisemi lidové kontroly, které působí v příslušné organizaci a poskytují jim metodickou pomoc.

23. V kontrolních útvarech se evidují, popř. uschovávají podle příslušných archivních předpisů protokoly, revizní zprávy a zápisy o kontrolních akcích provedených v organizačních jednotkách kontrolními a jinými odbornými útvary nadřízených orgánů a vnějšími kontrolními orgány, výsledné materiály z vlastních kontrolních akcí, popřípadě i z kontrolních akcí jiných útvarů organizace. Evidence a archivace kontrolních materiálů se využívá pro potřebu vedoucích organizačních jednotek, nadřízených orgánů a vnějších kontrolních orgánů.

V. Kontrolní činnost vnějších kontrolních orgánů

24. Vnější kontrolní orgány vykonávají kontrolu ve vztahu k orgánům a organizacím v zásadě bez ohledu na jejich resortní podřízenost

- a) jako svou základní činnost (např. výbory lidové kontroly, státní inspekce),
- b) jako součást svých úkolů při uskutečňování státní politiky v příslušné oblasti (např. finanční orgány, cenové orgány).

25. Zřízení vnějšího kontrolního orgánu, rozsah jeho kontrolní působnosti, práva i povinnosti stanoví zákon, popř. jiný obecně závazný právní předpis.

26. Vnější kontrolní orgány postupují při výkonu kontroly podle obecně závazných právních předpisů, upravujících metodiku kontrolní činnosti, pokud nejde o kontrolní činnost, prováděnou podle zvláštních předpisů.

27. Vnější kontrolní orgány spolupracují při plnění svých úkolů navzájem i s jinými kontrolními orgány, podle potřeby jim pomáhají, vyměňují si s nimi kontrolní poznatky a zkušenosti a dbají o jejich využití ve své činnosti.

VI. Zajišťování kontroly v národních výborech

28. Plenární zasedání, kterému přísluší rozhodovat o základních otázkách (§ 39 zákona o národních výborech), je zároveň nejvyšším kontrolním orgánem národního výboru. Projednává zprávy o plnění hospodářského plánu a rozpočtu a schvaluje závěrečný účet národního výboru; projednává zprávy o plnění svých dalších usnesení, jakož i o činnosti rady, ostatních orgánů národního výboru a národních výborů nižšího stupně. Může si vyhradit předložení kontrolní zprávy v jakékoliv další otázce, která patří do působnosti národního výboru.

29. Rada jakožto výkonný orgán národního výboru zejména dozírá, jak odbory národního výboru plní své úkoly, kontroluje činnost rad národních výborů nižšího stupně a sleduje a hodnotí činnost hospodářských, rozpočtových a jiných organizací řízených nebo spravovaných národním výborem.

30. Komise národního výboru v rámci své kontrolní pravomoci na příslušných úsecích sledují a kontrolují, jak se uplatňuje působnost národního výboru a jak se provádějí usnesení národního výboru a jeho rady. Dozírají na činnost organizací řízených nebo spravovaných národním výborem a na činnost odborů národního výboru.

31. Odbory národního výboru při výkonu státní správy na příslušných úsecích dozírají na činnost odborů národního výboru nižšího stupně, zejména z hlediska dodržování socialistické zákonnosti a státní disciplíny. V rozsahu stanoveném zvláštními předpisy vykonávají též dozor, popřípadě provádějí kontrolu v orgánech a organizacích působících v územním obvodu národního výboru.

Při plnění funkcí nadřízeného orgánu k organizacím řízeným nebo spravovaným národním výborem provádějí soustavnou kontrolu, jak tyto organizace plní stanovené úkoly a své celkové hospodářské a společenské poslání.

32. Výbor lidové kontroly jako kontrolní orgán národního výboru a územní článek soustavy orgánů lidové kontroly vykonává kontrolu a plní další úkoly podle zákona České národní rady č. 116/1971 Sb., o výborech a komisích lidové kontroly. Při výkonu kontroly v orgánech a organizacích a při hodnocení zjištěných skutečností postupuje nezávisle na orgánech státního a hospodářského řízení a zaměřuje se na základní problémy vyskytující se

v hospodářské, kulturní, zdravotní a sociální výstavbě na území národního výboru. Přitom kontroluje též plnění vybraných usnesení plenárního zasedání a rady národního výboru.

Výbor lidové kontroly — v návaznosti na řídicí činnost rady — dále koordinuje plánování a provádění prověrek, revizí a jiných závažných kontrolních akcí ostatních orgánů národního výboru.

Výbor lidové kontroly v součinnosti s příslušnými orgány národního výboru metodicky řídí činnost odborných kontrolních útvarů organizací řízených nebo spravovaných národním výborem.

33. Revizní oddělení finančních odborů krajských národních výborů a okresních národních výborů provádějí v rámci působnosti příslušných národních výborů periodické revize hospodaření podle zvláštních předpisů i jiné revize uložené plenárním zasedáním nebo radou národního výboru, anebo vyžádané v nezbytných případech od národního výboru příslušnými orgány prokuratury nebo bezpečnosti, popřípadě v dohodnutém rozsahu i jinými orgány.

34. Organizační odbory krajských národních výborů a okresních národních výborů provádějí běžnou kontrolu plnění úkolů vyplývajících z usnesení vlády České socialistické republiky a jiných vyšších orgánů, dále z usnesení plenárního zasedání a rady národního výboru. Sledují a zajišťují, aby uložené úkoly byly ve stanovených lhůtách plněny a v případě potřeby provádějí operativní šetření.

35. Na kontrolní činnost funkcionářů a vedoucích pracovníků národních výborů se vztahují obdobně i příslušná ustanovení ostatních částí zásad.

VII. Koordinace odborné kontrolní činnosti

36. Cílem koordinace odborné kontrolní činnosti je zabezpečovat, aby kontrolní systém jak ve státní

správě, tak v národním hospodářství se jednotně a organizovaně zaměřoval na rozhodující otázky národního hospodářství a státní správy a tím účinně přispíval k ochraně zájmů socialistického státu, zejména k zabezpečování plánovitého uspokojování potřeb společnosti, k upevňování státní a pracovní disciplíny a k ochraně zájmů občanů. Dosažení tohoto cíle se uskutečňuje zásadně na základě dohody orgánů a organizací na koordinaci zúčastněných.

37. Zásady pro koordinaci odborné kontrolní činnosti, včetně pravidel konkrétního postupu, stanoví výbory lidové kontroly Československé socialistické republiky, České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky v součinnosti s příslušnými ústředními orgány.

VIII. Společná a závěrečná ustanovení

38. Vedoucí orgánů a organizací nebo pracovníci kontrolních útvarů a vnějších kontrolních orgánů, kteří vedou jednotlivé kontrolní akce, jsou povinni neprodleně oznamovat příslušnému prokurátorovi nebo orgánu Sboru národní bezpečnosti zjištěné skutečnosti nasvědčující podezření ze spáchaného trestného činu nebo přečinu; kontrolní pracovníci přitom postupují v souladu s obecně závaznými právními předpisy, platnými pro odbornou kontrolní činnost.

39. Tyto zásady jsou závazné pro ministerstva a jiné ústřední orgány České socialistické republiky, pro generální (oborová) ředitelství a jiné střední články řízení, pro národní výbory a pro státní hospodářské, rozpočtové a jiné organizace řízené, popř. spravované ústředními orgány nebo národními výbory.

40. Zásady nabývají účinnosti dnem vyhlášení.²⁾

Korčák v. r.

²⁾ Tímto dnem se podle usnesení vlády ČSR ze dne 28. března 1975 č. 60 zrušují Zásady organizace kontrol v národním hospodářství, schválené usnesením vlády ze dne 14. března 1958 č. 252 (částka 31 Ú. l. z r. 1959) a Zásady plánování a koordinace kontrolní činnosti, schválené usnesením vlády ze dne 20. března 1964 č. 160 (č. 70/1964 Sb.).

41

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 3. dubna 1975

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky
o zrušení vízové povinnosti**

Dne 31. ledna 1975 byla v Helsinkách podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky o zru-

šení vízové povinnosti, která podle svého článku 7 vstoupila v platnost dnem 1. dubna 1975.

Český překlad Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky
o zrušení vízové povinnosti**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Finské republiky

v zájmu dalšího rozvoje vzájemných vztahů, se rozhodly uzavřít tuto Dohodu o zrušení vízové povinnosti:

Článek 1

Státní občané Československé socialistické republiky a Finské republiky jsou zproštěni vízové povinnosti v rozsahu a za podmínek stanovených touto Dohodou.

Článek 2

(1) Státní občané jednoho státu, mající platný pas, mohou cestovat na území druhého státu bez víz a pobývat tam po dobu nepřesahující tři měsíce.

(2) Státním občanům Československé socialistické republiky se do výše uvedené doby pobytu tři měsíců na území Finské republiky započítává pobyt na území severských států, které jsou smluvními stranami Úmluvy o upuštění od pasové kontroly na státních hranicích mezi severskými státy ze dne

12. července 1957, včetně pobytu, který se uskutečnil v době šesti měsíců před vstupem na území Finské republiky.

Článek 3

(1) Překračovat státní hranice za podmínek stanovených touto Dohodou lze pouze na hraničních přechodech určených pro mezinárodní cestovní styk.

(2) Příslušné ústřední úřady Československé socialistické republiky a Finské republiky si do třiceti dnů ode dne podpisu této Dohody vymění diplomatickou cestou vzory pasů. O změnách těchto dokladů se budou informovat stejnou cestou, nejpozději třicet dní před jejich zavedením a současně si zašlou jejich vzory.

Článek 4

Tato Dohoda se nedotýká práva obou států odepřít nežádoucímu státnímu občanu vstup na jejich území a práva zkrátit jeho pobyt podle vnitrostátních předpisů nebo jej vyhostit.

Článek 5

Státní občané jednoho státu jsou povinni po dobu pobytu na území druhého státu dodržovat jeho právní předpisy.

Článek 6

Smluvní strany mohou z důvodu veřejného pořádku dočasně pozastavit provádění Dohody buď celé nebo její části. Pozastavení musí být ihned

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Bohuslav Chňoupek v. r.

oznámeno diplomatickou cestou druhé smluvní straně.

Článek 7

(1) Tato Dohoda se sjednává na neurčitou dobu a nabývá platnosti dnem 1. dubna 1975.

(2) Smluvní strany mohou tuto Dohodu písemně vypovědět. Dohoda pozbude platnosti uplynutím tří měsíců ode dne vypovědi.

Dáno v Helsinkách dne 31. ledna 1975 ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém.

Za vládu

Finské republiky:

Ahti Karjalainen v. r.

Helsinky dne 31. ledna 1975

Helsinky dne 31. ledna 1975

Excellence,

mám čest Vám oznámit, že při provádění dnes podepsané Dohody o zrušení vízové povinnosti budou příslušné orgány Československé socialistické republiky a Finské republiky, v souladu se zásadami mezinárodního práva, vzájemně konzultovat možné problémy vznikající v souvislosti s osobami současně považovanými oběma státy za jejich státní občany.

V případě, že státní občan Finské republiky ztratí na území Československé socialistické republiky pas, vyžadují čs. právní předpisy, aby o ztrátě vyrozuměl příslušné československé orgány, které vydají potvrzení o oznámení této ztráty.

Přijměte, excellence, projev mé nehlubší úcty.

Bohuslav Chňoupek v. r.

Jeho excellence
Dr Ahti Karjalainen
ministr zahraničních věcí
Finské republiky
Helsinky

Excellence,

mám čest potvrdit příjem Vašeho dopisu ze dne 31. ledna 1975 tohoto znění:

„Mám čest Vám oznámit, že při provádění dnes podepsané Dohody o zrušení vízové povinnosti budou příslušné orgány Československé socialistické republiky a Finské republiky, v souladu se zásadami mezinárodního práva, vzájemně konzultovat možné problémy vznikající v souvislosti s osobami současně považovanými oběma státy za jejich státní občany.

V případě, že státní občan Finské republiky ztratí na území Československé socialistické republiky pas, vyžadují čs. právní předpisy, aby o ztrátě vyrozuměl příslušné československé orgány, které vydají potvrzení o oznámení této ztráty.“

Přijměte, excellence, projev mé nehlubší úcty.

Ahti Karjalainen v. r.

Jeho excellence
Ing. Bohuslav Chňoupek
ministr zahraničních věcí
Československé socialistické republiky
Praha

42

VYHLÁŠKA

Ústřední rady odborů

ze dne 7. dubna 1975

o projednávání a rozhodování pracovních sporů rozhodčími komisemi

Ústřední rada odborů stanoví v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, federálním ministerstvem financí, ministerstvem spravedlnosti České socialistické republiky a ministerstvem spravedlnosti Slovenské socialistické republiky, podle § 216 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 42/1970 Sb.) a zákona č. 20/1975 Sb., kterým se mění a doplňují některá další ustanovení zákoníku práce (dále jen „zákoník“):

ČÁST PRVNÍ

Rozhodčí komise

§ 1

Spory projednávané rozhodčími komisemi

(1) Rozhodčí komise (dále jen „komise“) projednávají a rozhodují v rozhodčím řízení pracovní spory mezi organizací a pracovníkem o obsah potvrzení o zaměstnání, o obsah posudků o pracovní činnosti a o návrhu pracovníka na zrušení kárného opatření. Ostatní spory o nároky z pracovního nebo učebního poměru a z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr (dále jen „pracovní poměr“) projednávají

- a) je-li sporný nárok uplatněn u komise v době, kdy pracovní poměr, z něhož spor vznikl, ještě trvá,
- b) jde-li o nároky vzniklé organizací z téhož důvodu vůči několika pracovníkům, pokud aspoň jeden z nich je v době uplatnění nároku v pracovním poměru k organizaci.

(2) Komise neprojednávají pracovní spory o vznik a skončení pracovního poměru a o nároky z toho vyplývající, jakož i pracovní spory, jejichž účastníkem je vedoucí organizace nebo organizační jednotky, v níž jsou komise ustaveny, popřípadě jeho zástupce. Dále neprojednávají spory o odměny poskytované v souvislosti s vynálezy, zlepšovacímí návrhy a průmyslovými vzory, spory týkající se podnikových bytů, nemocenského po-

jištění nebo sociálního zabezpečení a ostatní spory o nároky z jiných než pracovněprávních vztahů.

(3) Komise projedná spor o náhradu škody způsobené pracovníkem organizací trestným činem, přečinem nebo přestupkem jen tehdy, jestliže již není o nároku na náhradu škody zahájeno řízení v souvislosti s řízením o takovém činu, nebo jestliže v souvislosti s tímto řízením příslušný orgán již o nároku na náhradu škody nerozhodl. Zjistí-li komise, že o takovém nároku je zahájeno řízení před příslušným orgánem, vyčká jeho výsledku; pravomocné rozhodnutí, že tu jde o trestný čin, přečin nebo přestupek a kdo jej spáchal, je pro komisi závazné.

Ustavování komisí

§ 2

Komise se ustavují v základních organizacích Revolučního odborového hnutí těch organizačních jednotek, v nichž je aspoň 500 pracovníků v pracovním poměru, a v organizacích státního a družstevního obchodu, v nichž je aspoň 100 pracovníků v pracovním poměru. K učňům a pracovníkům činným na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr se komise ustaví se souhlasem okresní odborové rady, považuje-li to závodní výbor Revolučního odborového hnutí (dále jen „závodní výbor“) za účelné.

§ 3

(1) Členy komise volí členská schůze nebo konference základní organizace Revolučního odborového hnutí veřejným hlasováním. Návrh kandidátní listiny připravuje závodní výbor, který organizuje a řídí průběh voleb. Komise musí mít nejméně sedm členů. Počet členů komise stanoví závodní výbor s přihlédnutím k velikosti a struktuře organizace, charakteru, rozsahu a problematice práce organizace.¹⁾

(2) Členem komise může být jen člen základní organizace Revolučního odborového hnutí, v níž je

¹⁾ Na uvolňování členů komise se vztahuje § 6 vyhlášky č. 172/1973 Sb., o uvolňování pracovníků ze zaměstnání k výkonu funkce v Revolučním odborovém hnutí.

komise ustavována, který dosáhl věku osmnácti let, pokud nebyl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům nebyla omezena. Nemůže jim však být vedoucí organizace nebo organizační jednotky, v níž je komise ustavena, popř. jeho zástupce.

(3) Komise je ustavena zvolením nejméně sedmi členů. Členové komise zvolí ze svého středu předsedu komise a jeho zástupce většinou hlasů všech členů komise.

(4) O ustavení komise vyrozumí závodní výbor neprodleně kolektiv pracovníků, vedení organizace, okresní soud a okresní odborovou radu, příslušné podle sídla komise.

§ 4

(1) Funkční období komise je čtyřleté. Nebude-li před jeho uplynutím zvolena nová komise, prodlouží se funkční období až do jejího zvolení, nejdéle však o šest měsíců.

(2) Během funkčního období lze provést doplňující volbu za člena, který se své funkce vzdal nebo z ní byl odvolán nebo ztratil způsobilost být členem komise (§ 3 odst. 2). Doplňující volbu je však nutno provést vždy, snížili-li se počet členů komise na méně než sedm.

(3) Člena komise může z funkce odvolat členská schůze nebo konference základní organizace ROH.

ČÁST DRUHÁ

Rozhodčí řízení

Zahájení rozhodčího řízení

§ 5

(1) Rozhodčí řízení se zahajuje na návrh pracovníka (bývalého pracovníka) nebo organizace. Řízení je zahájeno dnem podání návrhu komisi.

(2) Návrh se podává písemně nebo ústně. Písemný návrh se podává pověřenému členu komise nebo pracovníku organizace, pověřenému k tomu komisí v dohodě s organizací. Písemný návrh je podán také jeho doručením do podatelny organizace nebo pracovníku organizace pověřenému organizací k přijímání písemností. Ústní návrh se podává do zápisu, který sepiše pověřený člen komise nebo pracovník organizace, pověřený k tomu komisí v dohodě s organizací. V návrhu je nutno uvést, kdo návrh podává (navrhovatel), co uplatňuje a proti komu návrh směřuje (odpůrce), jakož i skutečnosti rozhodné pro posouzení návrhu a jak je lze prokázat. Je-li návrh neúplný, zajistí komise jeho doplnění. Stejnopis návrhu zašle komise odpůrci.

²⁾ K případným nákladům viz ustanovení § 215 odst. 3 zákoníku: „Organizace, která je účastníkem sporu, je povinna uhradit osobám, které byly přizvány k jednání a nebyly účastníky sporu, výdaje, které jim vznikly účastí na řízení, a poskytnout jim náhradu mzdy, popřípadě znalečné.“

(3) Návrh se zapisuje do seznamu podaných návrhů s uvedením dne jeho podání, jména a příjmení (názvu) navrhovatele a odpůrce a stručného označení předmětu sporu.

(4) Návrh může navrhovatel vzít zpět nebo změnit způsobem uvedeným v odst. 2, nebo během jednání před komisí, dokud komise neschválila uzavřený smír, nebo nerozhodla o sporu. Komise o tom vyrozumí odpůrce.

§ 6

(1) Návrh se podává u komise, která je příslušná k jeho projednání.

(2) K projednání návrhu je příslušná komise ustavená v základní organizaci Revolučního odborového hnutí té organizační jednotky, v níž má (před skončením pracovního poměru měl) trvalé pracoviště pracovník, který je účastníkem řízení (§ 1 odst. 1) a vedle této komise též komise příslušná pro pracoviště, na němž sporný nárok vznikl; spor projedná ta komise, u níž byl návrh podán.

(3) Není-li komise příslušná k projednání návrhu, doručí jej neprodleně té komisí v organizaci, která je příslušná, a vyrozumí o tom navrhovatele.

(4) Není-li v organizaci komise příslušná k projednání návrhu nebo byl-li podán komisí návrh na projednání sporu, který rozhodčí komise neprojednávají (§ 1), vrátí jej komise neprodleně navrhovateli s poučením, že projednání návrhu je v pravomoci soudu, popřípadě jiného orgánu.

Jednání komise

§ 7

(1) Předseda komise, popřípadě jeho zástupce nebo jiný pověřený člen komise (dále jen „předseda komise“) stanoví místo a dobu jednání tak, aby pokud možno nezasahovalo do pracovní doby a zpravidla skončilo nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení. V případech, kdy toho bude třeba, zvláště v obtížnějších sporech, může být při přípravě jednání zjištěno předem zejména stanovisko odpůrce, učiněn pokus o smírné vyřešení sporu, mohou být odstraněny nedostatky v návrzích účastníků a zajištěno provedení důkazů.

(2) Předseda komise pozve k jednání účastníky sporu (jejich zástupce) a další osoby, jejichž přítomnost je potřebná k objasnění rozhodných skutečností. Je-li účastníkem mladistvý pracovník, přizve také jeho zákonného zástupce, a jde-li o pracovníka, kterému byl soudem ustanoven opatrovník, též jeho opatrovníka.²⁾

(3) V zájmu hospodárnosti a účelnosti může komise spojit ke společnému projednání návrhy,

kteřé byly komisi podány a obsahově spolu souvisí nebo se týkají týchž účastníků.

(4) Jsou-li v návrhu uvedeny věci, které se ke společnému projednání nehodí, nebo odpadnou-li důvody pro společné projednání, může komise některou věc vyloučit k samostatnému projednání.

§ 8

(1) Komise může jednat, je-li přítomna nadpoloviční většina jejích členů. K platnému rozhodnutí komise a schválení smíru je třeba nadpoloviční většiny hlasů jejích přítomných členů. Jednání komise řídí její předseda.

(2) Z účasti na jednání je vyloučen člen komise, u něhož se zřetelem na jeho poměr k projednávané věci nebo účastníkům lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti. O tom, zda je člen komise vyloučen, rozhodne komise; člen, o jehož vyloučení se jedná, se hlasování nezúčastní.

(3) Komise může projednávat a rozhodovat spory i v užších komisích, nejméně tříčlenných. Členy užší komise a jejího předsedu určí komise. Užší komise může jednat, je-li přítomna nadpoloviční většina jejích členů, nejméně však tři. K platnému rozhodnutí užší komise a schválení smíru je třeba nadpoloviční většiny hlasů přítomných členů užší komise. V ostatním platí pro jednání užší komise ustanovení o jednání komise. Závodní výbor může stanovit podrobnosti o ustavování užších komisí.

§ 9

(1) Jednání mají být přítomni účastníci sporu. Nedostaví-li se účastník k jednání, může být jednání v jeho nepřítomnosti jen tehdy, dal-li k tomu předem souhlas nebo dostavil-li se k jednání jeho zástupce, jinak odloží komise jednání na přiměřenou dobu. Nedostaví-li se účastník nebo jeho zástupce bez důvodné omluvy ani k odloženému jednání, ačkoliv byl k němu řádně pozván, může být jednání provedeno i v jeho nepřítomnosti.

(2) Jednání komise je přístupné všem pracovníkům organizace, pracovníkům nebo zástupcům orgánů nadřazených organizaci, vyšších odborových orgánů, státních orgánů a společenských organizací. Komise může vyloučit jejich přítomnost, pokud by veřejným projednáváním bylo ohroženo státní, hospodářské nebo služební tajemství, nebo

důležitý zájem účastníků. Vyloučit nelze přítomnost zákonného zástupce mladistvého pracovníka, opatrovníka, a pokud byli pověřeni účastnit se jednání, zástupce orgánů nadřazených organizaci, vyšších odborových orgánů a státních orgánů. Komise je však upozorněna na trestní následky porušení takového tajemství. Schválení smíru a rozhodnutí o sporu musí být vždy vyhlášeno veřejně.

§ 10

Objasnění sporného nároku

(1) Komise musí dbát, aby při jednání byl zjištěn skutečný stav věci co nejúplněji, nejúčelněji a nejrychleji.

(2) Komise zahájí jednání na základě zprávy, kterou podá její předseda. Komise vyslechne stanoviska účastníků, prozkoumá jejich správnost na základě předložených podkladů a podle potřeby si opatří další doklady a vyslechne i další osoby, které mohou přispět svou výpovědí k objasnění věci; komise upozorní tyto osoby, že jsou povinny vypovídat pravdu a nic nezamlčovat.

(3) Jestliže to je k objasnění věci nutné, zejména pro zjištění dalších rozhodných skutečností, může komise jednání odložit na dobu co možná nejkratší, aby i v tomto případě mohlo rozhodčí řízení skončit zpravidla do 30 dnů od podání návrhu.

§ 11

Smír

Komise usiluje především o urovnání sporu smírem. Dojde-li ke smíru, komise jej schválí, neodporuje-li právním předpisům. Do týdne po schválení smíru doručí komise účastníkům osobně nebo poštou, jako doporučenou zásilku do vlastních rukou, stejnopis zápisu o jednání, popřípadě té jeho části, ve které je obsažen schválený smír a zaznamenán den schválení smíru v seznamu podaných návrhů.³⁾ Schváleným smírem je komise vázána.

§ 12

Rozhodnutí

(1) Nepodaří-li se dosáhnout smíru, popřípadě nebyl-li smír komisí schválen, rozhodne komise v neveřejném poradě výsledky jednání a v souladu s právními předpisy o sporu rozhodne.⁴⁾

³⁾ K nákladům na jednání stanoví § 215 odst. 1 zákoníku: „Skončil-li rozhodčí řízení schválením smíru, nemá žádný z účastníků sporu právo na náhradu nákladů řízení, pokud ve smíru nebylo o náhradě nákladů ujednáno něco jiného.“

⁴⁾ K nároku pracovníka na náhradu nákladů stanoví § 215 odst. 2 zákoníku: „Neskončil-li rozhodčí řízení schválením smíru, má pracovník, který měl ve sporu úspěch, vůči organizaci nárok na náhradu nákladů účelně vynaložených k uplatňování svého práva, včetně případných nákladů na zastoupení a náhrady mzdy. Má-li úspěch pouze částečný, má nárok na náhradu poměrné části těchto nákladů; komise mu však může přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch jen v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku. Povinnost k náhradě a výši náhrady stanoví komise v rozhodnutí o sporu.“

[2] Ve sporu o obsah potvrzení o zaměstnání a posudků o pracovní činnosti (§ 60 odst. 3 zákoníku) může komise jejich obsah buď potvrdit, nebo rozhodnout, jak a v jaké lhůtě má být organizací upraven. Rozhodnutí o uložení kárného opatření (§ 81 odst. 1 zákoníku) může komise pouze potvrdit nebo zrušit, nemůže je však změnit.

[3] Rozhodnutí komise vyhlásí její předseda se stručným odůvodněním a poučením o možnosti podat komisi proti rozhodnutí námitky. Vyhlášeným rozhodnutím je komise vázána. Písemné vyhotovení rozhodnutí, podepsané předsedou komise, doručí komise do týdne ode dne vyhlášení rozhodnutí účastníkům osobně nebo poštou jako doporučenou zásilku do vlastních rukou.

[4] Písemné vyhotovení rozhodnutí komise musí obsahovat též jeho odůvodnění a poučení o možnosti podat proti rozhodnutí námitky do patnácti dnů od jeho doručení.

[5] Písemné vyhotovení rozhodnutí podepisuje předseda komise (užší komise). Den vyhlášení rozhodnutí komise a den doručení jeho písemného vyhotovení účastníkům se zaznamená do seznamu podaných návrhů.

§ 13

Námitky proti rozhodnutí komise

[1] Proti rozhodnutí komise může účastník podat komisi námitky do patnácti dnů od doručení jeho písemného vyhotovení. Námitky jsou podány včas také tehdy, jestliže jsou podány po uplynutí patnáctidenní lhůty proto, že účastník sporu se řídil nesprávným poučením komise o námitkách. Neobsahuje-li rozhodnutí poučení o námitkách nebo obsahuje-li nesprávné poučení o tom, že námitky nejsou přípustné, lze podat námitky do tří měsíců od doručení.

[2] Námitky se podávají písemně nebo ústně způsobem uvedeným v § 5 odst. 2.

[3] V námitkách se uvede v čem a z jakého důvodu je rozhodnutí považováno za nesprávné, popřípadě jakými dalšími důkazy lze uplatněný nárok prokázat nebo vyvrátit a jaké rozhodnutí se navrhuje.

[4] Jestliže byly námitky podány po lhůtě uvedené v odst. 1, komise o tom uvědomí účastníka, který je podal. Na žádost účastníka promine komise zmeškání lhůty k podání námitek, jestliže účastník nebo jeho zástupce ji zmeškal z omluvitelného důvodu a námitky byly podány do patnácti dnů od odpadnutí překážky; v tom případě se námitky považují za podané ve stanovené lhůtě. V ostatních případech komise žádost o prominutí lhůty zamítne. Proti rozhodnutí komise, kterým byla žádost o prominutí zmeškání lhůty zamítnuta, může účastník, který žádost podal, podat komisi námitky do patnácti dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí (odst. 2). Námitky podané

proti rozhodnutí komise, kterým byla žádost o prominutí zmeškání lhůty zamítnuta, mají vůči tomuto rozhodnutí účinky uvedené v § 212 odst. 2 zákoníku.

[5] Písemné vyhotovení rozhodnutí o prominutí zmeškání lhůty nebo o zamítnutí takové žádosti se doručí oběma účastníkům. V rozhodnutí komise uvede stručné odůvodnění. Rozhodnutí, jímž se žádost o prominutí zmeškání lhůty zamítá, musí obsahovat poučení o možnosti podat proti němu komisi námitky.

§ 14

Právní moc a vykonatelnost

[1] Smír schválený komisí a rozhodnutí komise, proti němuž nebyly ve stanovené lhůtě podány námitky, nabývají právní moci.

[2] Uplynula-li lhůta k plnění podle schváleného smíru nebo podle pravomocného rozhodnutí, potvrdí komise na žádost účastníka jeho vykonatelnost.

Bezvýslednost řízení

§ 15

[1] Rozhodčí řízení je bezvýsledné, jestliže proti rozhodnutí komise byly podány ve stanovené lhůtě námitky nebo jestliže účastník navrhl, aby spor byl postoupen k dalšímu projednávání soudu, protože do 30 dnů od podání návrhu na zahájení rozhodčího řízení nebyl v něm ani schválen smír ani nebylo vydáno rozhodnutí.

[2] Návrh na postoupení sporu soudu podle odst. 1 může účastník podat komisi písemně nebo ústně do zápisu.

§ 16

Při bezvýsledném řízení zašle komise bezodkladně námitky nebo návrh na postoupení sporu a spisový materiál o sporu okresnímu soudu, v jehož obvodu má sídlo komise, a uvědomí o tom účastníky. Stejnopis námitek současně zašle druhému účastníkovi. Námitky nebo návrh na postoupení sporu a odeslání spisů soudu zaznamená komise v seznamu podaných návrhů.

§ 17

Zrušení schválení smíru nebo pravomocného rozhodnutí

[1] Komise zruší na návrh účastníka schválení smíru nebo své pravomocné rozhodnutí, jestliže se dodatečně zjistily závažné okolnosti, kterých tento účastník nemohl bez své viny ve sporu použít a které odůvodňují podstatně příznivější rozhodnutí v jeho prospěch a rozhodne znovu, nedojde-li ke smíru (§ 11). Shledá-li však, že návrh není důvodný, zamítne jej.

(2) Návrh na zrušení může účastník podat pouze do tří měsíců ode dne, kdy se dověděl o okolnostech odůvodňujících navrhovanou změnu, nejpozději však do tří let od právní moci schváleného smíru nebo rozhodnutí.

(3) Pro podání návrhu a jeho projednání komisí platí přiměřeně ustanovení o podání a projednání návrhu na zahájení rozhodčího řízení.

(4) Zamítne-li komise návrh jako bezdůvodný, může účastník proti tomuto rozhodnutí podat námitky podle § 211 odst. 1 zákoníku; pro řízení o námitkách platí ustanovení § 212 odst. 2 zákoníku.

ČÁST TŘETÍ

Obecná ustanovení

§ 18

Zápis o jednání a ostatní spisový materiál

(1) O jednání sepíše komise zápis, v němž se uvede zejména:

- a) označení komise (užší komise), jména a příjmení předsedy, zapisovatele a členů přítomných na jednání,
- b) místo, čas a předmět jednání,
- c) jména a příjmení účastníků a jejich zástupců (u organizace se uvede vedle jejího názvu i jméno a příjmení pracovníka, který byl organizací k jednání pověřen),
- d) stručné vylíčení průběhu jednání a obsahu výpovědí účastníků a jiných vyslechnutých osob,
- e) záznam o případném vyloučení veřejnosti,
- f) úplné znění uzavřeného smíru a jeho schválení nebo rozhodnutí komise se stručným odůvodněním,
- g) záznam o poučení účastníků, zejména o možnosti podat proti rozhodnutí komise námitky.

(2) Při odložení jednání sepíše komise o každém jednání zvláštní zápis s vyznačením, že jde o pokračování v jednání.

(3) Zápis o jednání podepisuje předseda komise a zapisovatel; došlo-li k uzavření smíru, podepíše jej též účastníci.

(4) Organizace je povinna poskytnout bezplatně pro činnost komise místnost s potřebným vybavením a zajistit, aby spisy týkající se řízení, zejména seznam podaných návrhů a zápisy o jednání, byly řádně uschovány, nejméně po dobu deseti let od skončení řízení.⁵⁾

§ 19

Doručování

Pro doručování písemností komise platí obdobně ustanovení § 266a zákoníku.⁶⁾

§ 20

Odpovědnost a metodické řízení komisí

(1) Za správné provádění rozhodčího řízení odpovídá komise členské schůzi (konferenci) základní organizace Revolučního odborového hnutí. Při rozhodování je komise vázána pouze právními předpisy.

(2) Činnost komisí metodicky řídí okresní odborové rady, které vedou seznamy ustavených komisí. Ve spolupráci se závodními výbory sledují provádění rozhodčího řízení z hlediska dodržování socialistické zákonnosti.

§ 21

Ustavování komisí při podnikových výborech ROH

Komise mohou být ustaveny také při těch podnikových výborech ROH, kterým byly usnesením sekretariátu Ústřední rady odborů na základě čl. 3 usnesení IV. všeodborového sjezdu o závodních výborech základních organizací ROH svěřeny pravomoci závodního výboru.

⁵⁾ K zajištění činnosti rozhodčích komisí stanoví odst. 15 usnesení IV. všeodborového sjezdu o závodních výborech základních organizací ROH: „Pro organizační, kulturní, výchovnou a ostatní činnost základní organizace ROH a jejich orgánů vedení organizace poskytuje bezplatně závodnímu výboru v přiměřeném rozsahu místnosti s potřebným vybavením a hradí náklady spojené s jejich výstavbou, údržbou i technickým provozem. To platí i o místnostech, které vedení organizace k těmto účelům najalo.“

⁶⁾ O doručování stanoví § 266a zákoníku:

„(1) Písemnosti organizace týkající se vzniku a zániku pracovního poměru nebo vzniku, změn a zániku povinností pracovníka vyplývajících z pracovní smlouvy, jakož i rozhodnutí o uložení kárného opatření musí být doručeny pracovníku do vlastních rukou. To platí obdobně o písemnostech, týkajících se vzniku, změn a zániku práv a povinností vyplývajících z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Písemnosti se pracovníku doručují na pracovišti, v jeho bytě nebo kdekoli v buče zastížen; není-li to možné, lze písemnosti doručit poštou.“

(2) Písemnosti doručované poštou zasílá organizace na poslední adresu pracovníka, která je jí známa, jako doporučenou zásilkou s poznámkou „do vlastních rukou“.

(3) Povinnost organizace doručit písemnost je splněna, jakmile pracovník písemnost převezme, nebo jakmile byla poštou vrácena odesílající organizaci jako nedoručitelná a pracovník svým jednáním doručení písemnosti zmařil. Účinky doručení nastanou i tehdy, jestliže pracovník přijetí písemnosti odmítne.“

§ 22

Ustavování komisí v oblasti školství

V oblasti školství spravovaného okresními národními výbory ustavují se komise při okresních výborech Odborového svazu pracovníků školství a vědy, pro oblast školství spravovaného krajskými národními výbory při krajských výborech Odboro-

vého svazu pracovníků školství a vědy. Tyto komise jsou voleny plenárním zasedáním okresního, případně krajského výboru odborového svazu.

§ 23

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1975.

Předseda:

Hoffmann v. r.

43

VYHLÁŠKA**Ústřední rady odborů**

ze dne 21. dubna 1975,

**kterou se vydávají směrnice o pravomocích odborových orgánů
v souvislosti s organizací výrobních hospodářských jednotek a jejich statuty,
schválené usnesením předsednictva ÚRO ze dne 5. února 1975**

Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 91/1974 Sb., o organizaci výrobních hospodářských jednotek a o jejich statutech (dále jen „nařízení vlády“) stanoví, že průmyslová a stavební výroba ústředně řízená je zpravidla organizována ve výrobních hospodářských jednotkách, které vykonávají činnosti potřebné k tomu, aby v nich probíhal ucelený hospodářský proces a aby byly vytvořeny podmínky pro jejich rozvoj a které jsou k tomu vybaveny příslušnými prostředky.

Při vytváření výrobních hospodářských jednotek se vychází především z hlediska hospodářské účelnosti, zejména technologické příbuznosti nebo návaznosti výroby, sepětí průzkumu s výrobou, plánovaných základních změn struktury výroby a z obchodně technických a územních hledisek.

Výrobní hospodářské jednotky (oborový podnik, koncern, trust podniků) jsou v soustavě státních hospodářských organizací nejvyšším stupněm organizačního uspořádání výrobně technické základny zabezpečující komplexní realizaci úkolů a cílů národohospodářských plánů a státní hospodářské politiky.

Neoddělitelným rysem socialistické demokracie a předpokladem úspěšné činnosti organizací je

účast kolektivů pracovníků na rozvoji řízení a kontrole činnosti organizace: zaměřuje se především na zabezpečení rentability, technického rozvoje, zvyšování produktivity práce, kvality a hospodárnosti výroby, na kvalitní plnění úkolů organizace, na komplexní péči o pracující, na zvyšování péče o bezpečnost a ochranu zdraví při práci, upevňování pracovněprávních vztahů, socialistické činnosti, pracovní kázně a na zvyšování kvalifikace pracovníků. Účast pracovníků a jejich kolektivů na rozvoji, řízení a kontrole činnosti organizují orgány Revolučního odborového hnutí.

S tím souvisí i uplatnění vlivu odborové organizace na upevňování kádrové práce řídicích hospodářských činitelů.

Ve shodě s uvedenými principy konkretizuje nařízení vlády v ustanoveních § 5, 6, 13 a 14 pravomoci odborových orgánů při

- jmenování a odvolávání generálního ředitele výrobní hospodářské jednotky,
- pověření odborných ředitelů řízením ucelených úseků činnosti včetně ustanovení jednoho z odborných ředitelů zástupcem generálního ředitele,

- jmenování a odvolání ředitele národního podniku (podniku, účelové organizace, koncernového podniku a koncernové účelové organizace),
- členství v poradním orgánu generálního ředitele — ředitelské radě,
- vydání statutu výrobní hospodářské jednotky a při začlenění zásad spolupráce výrobní hospodářské jednotky s orgány ROH.

Při uvádění těchto oprávnění odborových orgánů používá nařízení vlády znění „příslušný orgán Revolučního odborového hnutí“. Ústřední rada odborů k provedení ustanovení § 5, 6, 13 a 14 nařízení vlády stanoví v rámci své pravomoci dané stanovami ROH oprávnění odborových orgánů takto:

Část I.

1. Příslušný orgán Revolučního odborového hnutí

- se vyjadřuje ke jmenování a odvolání generálního ředitele ministrem,
- se vyjadřuje k pověření odborných ředitelů řízením ucelených úseků činnosti a ustavení jednoho z odborných ředitelů zástupcem generálního ředitele,
- se vyjadřuje ke jmenování a odvolání ředitele národního podniku (podniku, účelové organizace, koncernového podniku a koncernové účelové organizace),
- je oprávněn jmenovat z funkcionářů vyšších odborových orgánů zástupce orgánu Revolučního odborového hnutí jako člena poradního orgánu generálního ředitele — ředitelské rady,
- projednává před vydáním statutu výrobní hospodářské jednotky.

2. Příslušným orgánem Revolučního odborového hnutí je:

- a) u výrobních hospodářských jednotek řízených federálními ústředními orgány státní správy **příslušný ústřední výbor odborového svazu,**
- b) u výrobních hospodářských jednotek řízených republikovými ústředními orgány státní správy **příslušný český, popř. slovenský výbor odborového svazu,**
- c) u národních podniků (podniků, účelových organizací, koncernových podniků a koncernových účelových organizací) řízených výrobní hospodářskou jednotkou v působnosti federálních ústředních orgánů státní správy **příslušný ústřední výbor odborového svazu,**
- d) u národních podniků (podniků, účelových organizací, koncernových podniků a koncernových účelových organizací) řízených výrobní hospodářskou jednotkou v působnosti republikových ústředních orgánů státní správy **příslušný český, popř. slovenský výbor odborového svazu.**

- 3. Ústřední výbor odborového svazu (český, popř. slovenský výbor odborového svazu) může zmocnit k úkonům podle bodu 1 nižší svazový orgán.

Část II.

Statut výrobní hospodářské jednotky upravuje v souladu se zvláštními předpisy podrobnější vztahy uvnitř výrobní hospodářské jednotky. Součástí statutu jsou rovněž zásady spolupráce s příslušnými orgány Revolučního odborového hnutí. V těchto zásadách je třeba dohodnout spolupráci zejména na těchto úsecích:

a) Organizování všech forem účasti pracujících na řízení výroby, a to při

- přípravě, rozpisu, realizaci a kontrole plnění hospodářských plánů výrobní hospodářské jednotky a jejích organizačních složek včetně změn prováděcích plánů v průběhu roku a tvorby a používání rozpisových rezerv,
- stanovení a použití ekonomických nástrojů a pravidel,
- přípravě, uzavírání a kontrole kolektivních smluv a organizování výrobních porad,
- zaměření a rozvoji iniciativy pracujících a při zásadách rozvoje všech forem socialistického soutěžení včetně vyhodnocování a odměňování,
- používání nové techniky a urychleném zavádění výsledků vědeckotechnického pokroku do výroby, zejména využíváním komplexní socialistické racionalizace,
- stanovení dlouhodobé koncepce rozvoje tvůrčí iniciativy technické inteligence a všech pracujících, zejména hnutí vynálezců a zlepšovatelů;

b) Mzdová politika, a to při

- zpracování souborných koncepcí mzdové politiky, vývoje a diferenciací mezd v rámci výrobní hospodářské jednotky,
- zásadních mzdově politických opatřeních realizovaných v rámci výrobní hospodářské jednotky v oblasti odměňování práce,
- pravidelném hodnocení dosažených výsledků v posilování hmotné zainteresovanosti, na přijímání a plnění progresivních úkolů a rozvíjení kvalitativních stránek výroby a práce;

c) Péče o pracující, a to při

- péči o pracovníky, zejména při vypracování komplexních programů péče o pracovníky a jejich hmotné a finanční zabezpečení v plánu,
- zřizování a provozování zařízení závodního stravování,

- rozpisu limitu investic na kulturní, školská, sociální a zdravotní zařízení financovaná z provozních prostředků,
- tvorbě a používání prostředků fondu kulturních a sociálních potřeb,
- zřizování a provozu závodních a podnikových rekreačních zařízení a pionýrských táborů ROH,
- péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci a vytváření zdravotně nezávadného pracovního procesu,
- upevňování pracovních vztahů, socialistické zákonnosti a pracovní kázně,
- vypracování a uskutečňování opatření k plnému využívání pracovní doby;

d) Politicko-ideová výchova a zvyšování kvalifikace, a to při

- spojování veškeré ekonomické činnosti s politickými a výchovnými hledisky,
- posilování socialistického uvědomění dělnické třídy a její odpovědnosti při výstavbě socialismu,

- zintenzivňování socialistických vztahů k práci a v boji proti všem přežitkům ve vědomí a jednání lidí,
- zvyšování ekonomického vědomí pracujících,
- růstu vzdělávání a kvalifikace pracujících.

Část III.

Ustanovení těchto směrnic se přiměřeně použije pro oprávnění odborových orgánů při organizaci jiné ústředně řízené hospodářské činnosti než průmyslové a stavební výroby, pokud tato organizace není upravena zvláštními předpisy. Příslušné ústřední výbory odborových svazů jsou oprávněny stanovit potřebné odchylky od těchto směrnic, zejména použije-li příslušný ministr svého oprávnění daného v § 19 nařízení vlády.

Část IV.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:

Hoffmann v. r.

44

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě tiskových chyb

1. ve vyhlášce federálního ministerstva paliv a energetiky č. 175/1973 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky elektřiny a tepla, slovenského vydání
2. v Zásadách č. 5/1975 Sb. k zajištění kontroly v národním hospodářství a ve státní správě, schválených usnesením vlády Československé socialistické republiky ze dne 9. ledna 1975 č. 3, českého vydání

1. V § 3 odst. 6 v třetím řádku shora má být místo „ktorí“ správně „který“;

v § 15 odst. 4 v posledním řádku má být místo „najviac však 100 Kčs za každý případ“ správně „najviac však 1000 Kčs za každý případ“;

v § 15 odst. 6 má začátek věty správně znít: „§ 14 odst. 1 písm. c) a d)“.

2. Bod 15 písm. a) má místo „ve vztahu k jiným podřízeným organizačním složkám“, správně znít „ve vztahu k jim podřízeným organizačním složkám“.

Redakce

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBEČNÝCH PRAVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 70 zákona č. 61/1952 Sb., o námořní plavbě, **výnos** ze dne 27. února 1975 čj. 7210/75-25 o **poplachové činnosti na československých námořních lodích**.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1975; zrušují se jím směrnice ministerstva dopravy ze dne 3. června 1966 čj. 19 918/66 o stanovení postupu pro záchranná cvičení na námořních lodích.

Do výnosu lze nahlédnout ve federálním ministerstvu dopravy (odbor vodní dopravy), ve federálním ministerstvu zahraničního obchodu, u Československé námořní plavby v Praze a u Československé plavby dunajské v Bratislavě.

Federální ministerstvo financí

po dohodě s ministerstvy financí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky **povolilo výnosem** čj. VI/1-2501/75 ze dne 21. 2. 1975 na základě § 22 odst. 3 zák. č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, **aby s účinností od školního roku 1974/75 byly od daně ze mzdy osvobozeny odměny vyplácené za lesní brigády, kterých se v rámci školní výuky zúčastňují žáci a učni lesnických škol a odborných učilišť**, pokud jsou tyto brigády organizovány školami nebo odbornými učilišti. Osvobození se vztahuje na odměny vyplácené školám (učilištím) nebo jejich prostřednictvím účastníkům brigád a vedoucím brigád za vedení a dozor.

Do výnosu lze nahlédnout u všech okresních finančních správ.

Státní plánovací komise

ve spolupráci s Českou plánovací komisí a Slovenskou plánovací komisí vydala podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování, **Jednotné metodické pokyny pro vypracování návrhu pětiletého plánu na léta 1976—1980** (čj. 52 240/74); část „Finanční plán“ vydala spolu s federálním ministerstvem financí a ministerstvy financí republik. Do těchto metodických pokynů jsou zahrnuty též doplňující pokyny České plánovací komise a Slovenské plánovací komise, které tyto orgány vydávají ve smyslu § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 145/1970 Sb.

Jednotné metodické pokyny vymezují účast a povinnosti ústředních orgánů, orgánů středního článku řízení, popř. socialistických organizací a národních výborů při přípravě pětiletého státního plánu Československé socialistické republiky a pětiletých státních plánů republik, jakož i pětiletého rozpočtového výhledu Československé socialistické republiky a pětiletých rozpočtových výhledů republik. Určují dále obsah, formu, strukturu a způsob předkládání návrhů hospodářských plánů, které ústřední orgány a krajské národní výbory vypracují jako podklady pro přípravu pětiletých plánů a pětiletých rozpočtových výhledů.

Jednotné metodické pokyny jsou závazné pro všechny federální ústřední orgány a ústřední orgány republik a přiměřeně platí pro orgány středního článku řízení, popř. socialistické organizace, okresní (obvodní) a místní (městské) národní výbory.

Součástí Jednotných metodických pokynů jsou:

- příloha A — Přehled jednotlivých částí návrhu uspořádaný do tří oddílů a obsahující úvodní texty, vysvětlivky, ustanovení o způsobu předkládání, popř. nutné poznámky
- příloha B — Vzory pracovních formulářů (typových a netypových) se soustavou ukazatelů a návod k jejich vypracování
- příloha C — Přehled plánovacích skupin
- příloha D — Seznam surovin, materiálů a výrobků
- příloha E — Pokyny pro činnost místních bilančních dokumentace a koordinace
- příloha F — Pokyny pro bilancování elektronické výpočetní techniky.

Jednotné metodické pokyny vyšly jako samostatné publikace ve Statistickém a evidenčním vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha, pod číslem SEVT 55 101 4.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo podle § 239 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a s Českým výborem odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **směrnicí** ze dne 14. února 1975 čj. 3999/75-Va/4, **kteřou se mění a doplňuje směrnice** ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 28. června 1973 čj. 8444/73-V/2 **pro sjednávání dohod o odměňování náborového prodeje vstupenek na kulturní pořady**, publikovaná ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, roč. 1973, sešit 9 a registrovaná v částce 25/1974 Sb.

Směrnice nabývá účinnosti dnem 1. února 1975.

Směrnice je doplněna o ustanovení, které umožňuje ministerstvu kultury ČSR povolovat ve zvlášť odůvodněných případech zvýšení odměny stanovené v čl. 2 odst. 1 a 2, a to maximálně až do 20 % u kulturních pořadů uvedených v čl. 1 odst. 2 písm. a)–e) a až do 10 % u kulturních pořadů uvedených v čl. 1 odst. 3 písm. f) a je uveřejněna ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR. Do směrnice je možno nahlédnout v ministerstvu kultury ČSR, odborech kultury národních výborů a ve všech organizacích, v nichž se s občany uzavírají dohody o náborovém prodeji vstupenek na kulturní pořady.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s Českým výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 29. prosince 1974 čj. IX/2-1405-16.12.1974 **o nomenklatuře funkcí a základních platů pro odborné a administrativní (technickohospodářské) pracovníky v zařízeních sociálního zabezpečení**.

Výnos, který nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1975, obsahuje dílčí platovou úpravu pro pracovníky v zařízeních sociálního zabezpečení, jejichž platové poměry se řídí vyhláškou č. 77/1967 Sb.

Výnos, do něhož lze nahlédnout v ministerstvu práce a sociálních věcí České socialistické republiky a v odborech sociálních věcí a pracovních sil KNV (v odboru sociálních věcí NVP), bude zveřejněn v částce 4/1975 Zpravodaje ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky.

Ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 24. února 1975 čj. 1125/74-KO **o nástupních platech absolventů škol**.

Výnos se vztahuje na absolventy vysokých, středních odborných, odborných a středních všeobecně vzdělávacích škol, kteří vstupují poprvé do pracovního poměru a pracují jako správní pracovníci v organizacích v působnosti ministerstva spravedlnosti ČSR, s výjimkou organizací státní správy ČSR pro vězeňství.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. března 1975 a bude uveřejněn ve Sbírce instrukcí a sdělení ministerstva spravedlnosti ČSR.

Výnosem se zrušuje příloha č. 2 („Nástupní platy absolventů škol“) výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 30. září 1966 čj. 997/66-org. odbor, kterým se pro pracovníky odborného a administrativního aparátu soudů, státních notářství a Ústředí pro mezinárodněprávní ochranu mládeže vydává nomenklatura funkcí a základních platů a stanoví pro absolventy škol nástupní platy (Sbírka instrukcí a sdělení ministerstva spravedlnosti, částka 11/1966, výnos č. 17).

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu spravedlnosti ČSR a u všech okresních a krajských soudů v ČSR.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 25. února 1975 čj. 8750/75-42 **o nástupních platech absolventů vysokých, středních odborných, odborných škol a gymnasií**.

Uvedeným výnosem se ruší směrnice ministerstva školství a kultury ze dne 22. července 1965 čj. 33 000/65-E I o nástupních platech absolventů vysokých, středních odborných, odbor-

nych a středních všeobecně vzdělávacích škol po vstupu do pracovního poměru v oboru působnosti ministerstva školství a kultury. Hlavní změna oproti dříve platným předpisům spočívá ve stanovení vyšších nástupních platů absolventů uvedených škol.

Výnos ministerstva školství České socialistické republiky ze dne 25. února 1975 čj. 8750/75-42 nabývá účinnosti dnem 1. března 1975 a je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, roč. 1975, seš. 3, do něhož lze nahlédnout v ministerstvu školství ČSR, na rektorátech vysokých škol a děkanátech fakult, v odborech školství krajských a okresních (obvodních) národních výborů a u ředitelství škol.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a s Českým výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos čj. HČ-574/14-1974 ze dne 28. února 1975, kterým se mění a doplňuje platový řád příslušníků veřejných požárních útvarů a požárníků z povolání ve veřejných požárních sborech**, který byl vydán výnosem ministerstva vnitra České socialistické republiky čj. HC-342/6/14-73 ze dne 24. ledna 1974 (reg. v částce 2/1974 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem 28. února 1975. Lze do něj nahlédnout na hospodářské správě ministerstva vnitra ČSR, na krajských inspekcích požární ochrany KNV, na městské inspekci požární ochrany Národního výboru hl. města Prahy, na městských inspekcích požární ochrany národních výborů měst Brna, Ostravy a Plzně a na okresních inspekcích požární ochrany ONV.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos ministerstva vnitra České socialistické republiky pod čj. HC-700/6/14-1974 o nomenklatuře funkcí a odměňování občanských pracovníků štábu civilní obrany na národních výborech**.

Výnos nabyl účinnosti dnem 28. února 1975 a je možné do něj nahlédnout na ministerstvu vnitra ČSR a na všech okresních národních výborech v České socialistické republice.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu pod čj. HČ-571/14-1974 **výnos o odměňování pracovníků archivů národních výborů**.

Výnos nabyl účinnosti dnem 28. února 1975 a je možné do něj nahlédnout na ministerstvu vnitra ČSR a na všech okresních národních výborech v České socialistické republice.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 31 odst. 1 písm. g) zákona ČNR č. 97/1974 Sb., o archivnictví, **směrnice ze dne 4. března 1975 o archivech zvláštního významu**.

Směrnice upravují organizaci a činnost archivů zvláštního významu a stanoví postup při jejich zřizování a zrušování.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. května 1975 a jsou uveřejněny v plném znění pod pořadovým číslem 3, částka 2, ročník 1975 Ústředního věstníku ČSR.

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků místního hospodářství **výnos ze dne 28. března 1975 čj. MH/4-3564/295/1975, kterým se mění výnos ze dne 26. května 1967 zn. MH IV/3-500/1967 o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků v podnicích místního hospodářství**.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. května 1975 a je uveřejněn v Provozním zpravodajství č. 7 až 8/1975.

Do výnosu, který upravuje nástupní platy absolventů vysokých, středních odborných, odborných a středních všeobecně vzdělávacích škol, kteří poprvé nastupují do pracovního poměru v podnicích místního hospodářství, lze nahlédnout na ministerstvu vnitra České socialistické republiky — Správě pro místní hospodářství, v odborech místního hospodářství krajských národních výborů a v podnicích místního hospodářství.

Ministerstvo kultury Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí SSR a Slovenským výborem odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** ze dne 17. prosince 1974 čj. MK-9920/74-ek., **kterým se mění a doplňuje výnos** ministerstva kultury a informací ze dne 24. října 1968 čj. 14 999/68-V/2 **o platových poměrech technickohospodářských pracovníků některých kulturních organizací.**

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu kultury Slovenské socialistické republiky a v odborech kultury krajských národních výborů a Národního výboru hlavního města SSR Bratislavy.

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a Slovenským výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** čj. HS-1398/13-1974 ze dne 18. 3. 1975, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 16. dubna 1974 čj. PO-1237/18-1973 **o platovém řádu pro příslušníky veřejných požárních útvarů a požárníky z povolání ve veřejných požárních sborech** (reg. částka 27/1974 Sb.).

Uvedeným předpisem se mění základní platy u některých funkcí a zpřesňují se kvalifikační požadavky u některých kategorií funkcí.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu vnitra Slovenské socialistické republiky a na krajských a okresních národních výborech.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve vztahu k § 52 vyhlášky č. 46/1966 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem, v dohodě s federálními ministerstvy národní obrany a vnitra **výnos** čj. Z-12 055/1974-B/1 ze dne 20. 11. 1974 **o dispenzární péči a hlášení v oboru tuberkulózy a respiračních nemocí a jednotné klinické klasifikaci tuberkulózy.**

Výnos obsahuje zejména třídění osob nemocných tuberkulózou do jednotlivých skupin, případně podskupin a současně stanoví, kdo těmto osobám poskytuje dispenzární péči. Dále upravuje postup při povinném hlášení a vykazování tuberkulózy a netuberkulózních respiračních onemocnění a zvláště se zabývá poskytováním péče vojákům nemocným tuberkulózou.

Výnos je uveřejněn v částce 18—19/1974 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do něj nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, v odborech zdravotnictví KNV, odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.